

РЕШЕНИЕ

№ 5474

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **6421** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. И. С. ЕГН [ЕГН] срещу Решение от 07.04.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 7-ми състав по НАХД № 19834/2019г., с което Наказателно постановление (НП) № 18-4332-005250 от 20.04.2018г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция”-СДВР, е потвърдено в частта на наложените административни наказания „глоба“, както следва: на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, глоба в размер на 50 лева и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр.2 от ЗДвП за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП, глоба в размер на 10 лева, и е отменено в частта на наложеното на основание чл. 185 от ЗДвП наказание „глоба” в размер на 20 лева

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението на СРС поради процесуални нарушения и нарушения на материалния закон. Касаторът твърди, че пред СРС нарушенията са останали недоказани. Моли за отмяна на обжалваното решение на СРС в частта, с която е потвърдено обжалваното НП.

Ответникът по касационната жалба, СДВР - ОПП, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е

неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

На основание чл. 220 АПК, касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от СРС:

На 14.03.2018 г., около 16.37 ч., в [населено място] касаторът С. управлявал лек автомобил „Р. М.“ с рег. [рег.номер на МПС], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]. На площад „Народно събрание“ същият бил спрян за полицейска проверка от свидетелите Е. и В. - полицаи ОПП-СДВР, тъй като управлявал горепосочения автомобил без поставен предпазен обезопасителен колан, с какъвто бил оборудван автомобилът. При последваща проверка свидетелите установили също, че С. не носи контролен талон към СУМПС, а съгласно представеното удостоверение за техническа изправност № 12037551 лек автомобил „Р. М.“ подлежи на следващ технически преглед до 23.01.2018 г.

В хода на проверката срещу него е съставен акт за установяване на административно нарушение за нарушения по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП. Въз основа на съставения акт, на 20.04.2018 г. зам. началник на група в отдел „Пътна полиция”-СДВР издал наказателно постановление при идентичност на отразените в него обстоятелства.

Настоящият съдебен състав счита решението на СРС в обжалваната част за правилно, постановено без допуснати съществени нарушения на производствените правила.

Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Водачът е следвало да носи със себе си и да представи СУМПС, ведно с контролния талон към него. Както правилно е преценил СРС, това задължение не е изпълнено, с което е осъществено посоченото нарушение. Според чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, наказва се с глоба 10 лв. водач, който не носи определените документи - свидетелство за управление, контролен талон и свидетелство за регистрация на управляваното моторно превозно средство. Определената санкция е в размер на 10 лв., поради което същата е законосъобразна.

Относно другото констатирано нарушение, съобразно разпоредбата на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и №1, №2 и №3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. За лицето е съществувало задължение да използва обезопасителен колан, тъй като МПС е било оборудвано с такъв. Същият не е изпълнил задължението си, с което е извършил

описаното нарушение. Според нормата на чл. 183, ал. 4, т. 7 от ЗДвП, наказва се с глоба 50 лв. водач, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска. Определената санкция е в размер на 50 лв., поради което е законосъобразна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят, чиито показания правилно са преценени като обективни, логични и съответстващи на другите доказателства по делото. Детайлно са обсъдени събраните писмени доказателства. Актът за установяване на административното нарушение е съставен съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства, поради което съдът приема възраженията в касационната жалба за неоснователни.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, жалбата се явява неоснователна, а оспореното решение следва да бъде оставено в сила, в оспорената част, като правилно и съответстващо на закона.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 07.04.2020 г. на СРС, НО, 7-ми с-в по НАХД № 19834/2019 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.